

คำวินิจฉัยของ นายศักดิ์ เตชาชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๒/๒๕๔๕

วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๕

เรื่อง ประธานวุฒิสภำทำหน้ำที่ประธานรัฐสภา ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๒ และมาตรา ๒๖๖ กรณีสมาชิกวุฒิสภำ จำนวน ๓๕ คน ยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า กรรมการการเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุขาดคุณสมบัติตามรัฐธรรมนูญ

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง สรุปว่า ประธานวุฒิสภำทำหน้ำที่ประธานรัฐสภา ได้รับคำร้องของสมาชิกวุฒิสภำ จำนวน ๓๕ คน ซึ่งได้อาศัยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๒ เข้าชื่อเสนอคำร้องต่อประธานรัฐสภาเพื่อขอให้ส่งคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พลตำรวจเอก วาสนา เพิ่มลาภ นายปริญญา นาคฉัตร์ย์ และนายวิระชัย แนวนบุญเนียร กรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและต้องพ้นจากตำแหน่ง โดยสมาชิกวุฒิสภำชุดนี้ได้พ้นจากตำแหน่งตามอายุของวุฒิสภำเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๕ และขณะนี้ยังคงปฏิบัติหน้ำที่อยู่โดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๑ วรรคสอง และมาตรา ๑๖๘ และต่อมาประธานวุฒิสภำ ทำหน้ำที่ประธานรัฐสภาก็ได้ส่งคำร้องของสมาชิกวุฒิสภำจำนวน ๓ คน ซึ่งขอให้ยับยั้งการส่งคำร้องไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยให้กรรมการการเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุขาดคุณสมบัติตามรัฐธรรมนูญ

ประธานวุฒิสภำทำหน้ำที่ประธานรัฐสภาเห็นว่า ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๒ มิเจตนาารมณ์เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามและการกระทำอันต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๑ และมาตรา ๑๓๕ โดยให้ประธานรัฐสภามีอำนาจเพียงตรวจสอบความถูกต้องของคำร้องซึ่งขณะนี้ได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้ำที่ของสมาชิกวุฒิสภำว่ามีอำนาจหน้ำที่มากน้อยเพียงใด โดยมีสมาชิกวุฒิสภำมีความเห็นโต้แย้งกันเป็นสองฝ่าย โดยฝ่ายหนึ่งเห็นว่าสมาชิกวุฒิสภำชุดนี้ปฏิบัติหน้ำที่ได้เฉพาะในกิจการที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๘ เท่านั้น กรณีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๒ มิใช่เป็นการทำหน้ำที่ของสมาชิกวุฒิสภำตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖๘ (๑) (๒) และ (๓) แต่อย่างใด จึงไม่สามารถใช้อำนาจในการเสนอเรื่องต่อประธานรัฐสภาเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามบทบัญญัติของมาตราดังกล่าวได้ ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่า กรรมการการเลือกตั้งเป็นองค์กรตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ย่อมต้องถูกตรวจสอบได้ ประกอบกับ

ปัญหาการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ถือเป็นหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ที่รักษาการอยู่ต้องดูแลซึ่งมีการรับรองไว้ในมาตรา ๑๖๘ (๓) ที่บัญญัติให้สมาชิกวุฒิสภาที่พ้นจากสมาชิกภาพและรักษาการตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๑ วรรคสอง ยังคงมีหน้าที่ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญได้ การยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยให้กรรมการการเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุขาดคุณสมบัติถือเป็นหน้าที่ที่สามารถกระทำได้โดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

ประธานวุฒิสภาในฐานะผู้ทำหน้าที่ประธานรัฐสภาได้ตรวจสอบลายมือชื่อของผู้เสนอคำร้องแล้วเห็นว่า มีสมาชิกวุฒิสภาร่วมลงชื่อในคำร้องไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๒ แล้ว และมีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ทั้งไม่สามารถใช้ดุลพินิจเป็นประการอื่นได้ ประธานรัฐสภาจึงต้องส่งคำร้องดังกล่าวเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญฯ แต่ตามคำร้องมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ และมาตรา ๑๔๒ หรือไม่

พิจารณาแล้ว ประเด็นแรกที่ว่าศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ หรือไม่ นั้น รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภา เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย” ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าวได้วางหลักเกณฑ์การเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๖๖ เพื่อวินิจฉัยไว้สองประการ กล่าวคือ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับเงื่อนไขในการยื่นคำร้องว่าต้องเป็นกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับผู้มีสิทธิเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ก็องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภาเป็นผู้มีสิทธิเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ที่จะเสนอเรื่องพร้อมความเห็นเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยได้ ต้องเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญว่า องค์กรใดองค์กรหนึ่งมีอำนาจกระทำการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

หรือไม่ เพียงใด หรือเป็นปัญหาที่องค์กรตามรัฐธรรมนูญได้ใช้อำนาจหน้าที่ของตนแล้ว มีการโต้แย้งการใช้อำนาจหน้าที่นั้น โดยองค์กรตามรัฐธรรมนูญอีกองค์กรหนึ่ง ซึ่งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ นั้น หมายถึง องค์กรที่มีบทบาทและอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญเท่านั้น ตามนัยแห่งคำวินิจฉัยที่ ๒/๒๕๕๑ ของศาลรัฐธรรมนูญ กรณีตามคำร้อง ประธานวุฒิสภาในฐานะผู้ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา เห็นว่า มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาในการเข้าชื่อร้องขอต่อประธานรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๒ เป็นผู้เสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นผู้ที่มีสิทธิยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ แต่ตามคำขอท้ายคำร้องที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า สมาชิกวุฒิสภาที่สมาชิกภาพสิ้นสุดลงแล้วนับแต่วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕ จะสามารถยื่นเรื่องต่อประธานรัฐสภาเพื่อส่งคำร้องไปยังศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๒ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยให้กรรมการเลือกตั้งทั้ง ๓ คน พ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุขาดคุณสมบัติ ได้หรือไม่ นั้น เป็นการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยที่ประธานรัฐสภายังไม่ได้ใช้อำนาจหน้าที่ของตนพิจารณาตรวจสอบคำร้องของสมาชิกวุฒิสภาว่าเป็นไปตามเงื่อนไขของมาตรา ๑๔๒ หรือไม่ ก่อนที่จะส่งคำร้องมาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย กรณีจึงยังไม่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของประธานรัฐสภาในการตรวจสอบคำร้องดังกล่าวเกิดขึ้นแล้ว แต่อย่างไร อีกอย่างหนึ่งแม้วุฒิสภามีสถานะเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ แต่สมาชิกวุฒิสภาเป็นเพียงองค์ประกอบของวุฒิสภา ความคิดเห็นที่แตกต่างกันระหว่างสมาชิกวุฒิสภาไม่ใช่ปัญหาขององค์กร การที่ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามคำขอท้ายคำร้องข้อ (๑) จึงเป็นเพียงการหารือเท่านั้น ไม่ใช่กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ได้

ส่วนประเด็นที่ว่าศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๒ ได้หรือไม่ นั้น

พิจารณาแล้ว รัฐธรรมนูญได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับอายุของวุฒิสภา สมาชิกภาพ สิทธิและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา กรรมการการเลือกตั้ง ในส่วนที่เกี่ยวข้องตามคำร้อง โดยมาตรา ๑๓๐ บัญญัติว่า “อายุของวุฒิสภามีกำหนดคราวละหกปีนับแต่วันเลือกตั้ง” มาตรา ๑๓๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “เมื่ออายุของวุฒิสภาสิ้นสุดลง พระมหากษัตริย์จะได้ทรงตราพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไป ซึ่งต้องกำหนดวันเลือกตั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่อายุของวุฒิสภาสิ้นสุดลง

และวันเลือกตั้งต้องกำหนดเป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร” วรรคสอง บัญญัติว่า “เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๖๘ ให้สมาชิกวุฒิสภาที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่อายุของวุฒิสภาสิ้นสุดลงตามวรรคหนึ่ง ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าสมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับเลือกตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่” มาตรา ๑๓๓ บัญญัติว่า “สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาสิ้นสุดลง เมื่อ (๑) ถึงคราวออกตามอายุของวุฒิสภา (๒) ดาย (๓) ลาออก (๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒๕ (๕) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒๖ (๖) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒๗ (๗) กระทำการอันต้องห้ามตามมาตรา ๑๒๘ (๘) วุฒิสภามีมติตามมาตรา ๓๐๗ ให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง หรือศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยให้พ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๕๖ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าสิ้นสุดสมาชิกภาพนับแต่วันที่วุฒิสภามีมติหรือศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยแล้วแต่กรณี (๙) ..... (๑๐) ....” มาตรา ๑๓๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “คณะกรรมการการเลือกตั้งประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกสี่คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา จากผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมืองและมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์” สำหรับมาตรา ๑๓๗ และมาตรา ๑๓๘ ได้บัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ส่วนมาตรา ๑๔๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการการเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (๑) ดาย (๒) ลาออก (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓๗ หรือมาตรา ๑๓๘ (๔) ..... (๕) วุฒิสภามีมติตามมาตรา ๓๐๗ ให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง” มาตรา ๑๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภารวมกันมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภามีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานรัฐสภาว่ากรรมการการเลือกตั้งคนใดคนหนึ่งขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓๗ หรือกระทำการอันต้องห้ามตามมาตรา ๑๓๘ และให้ประธานรัฐสภาส่งคำร้องนั้นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยว่ากรรมการการเลือกตั้งผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งหรือไม่” และมาตรา ๑๖๘ บัญญัติว่า “ในระหว่างที่อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือสภาผู้แทนราษฎรถูกยุบ จะมีการประชุมวุฒิสภามิได้ เว้นแต่เป็นกรณีดังต่อไปนี้ (๑) การประชุมที่ให้วุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภาตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๒๓ โดยถือคะแนนเสียงจากจำนวนสมาชิกของวุฒิสภา (๒) การประชุมที่ให้วุฒิสภาทำหน้าที่เลือก แต่งตั้งให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งใดตามมาตรา ๑๓๘ มาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๒๕๗ มาตรา ๒๖๑ มาตรา ๒๗๔ (๓) มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๘

มาตรา ๒๗๕ (๓) มาตรา ๒๕๓ มาตรา ๓๐๒ และมาตรา ๓๑๒ (๓) การประชุมที่ให้ผู้พิพากษาทำหน้าที่พิจารณาและมีมติให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง”

จากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว เป็นที่เห็นได้ว่าโดยหลักการแล้วรัฐธรรมนูญได้กำหนดความเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่จะมีอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญในระหว่างที่เริ่มตั้งแต่วันเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๒ และสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๓ แต่มีข้อยกเว้นให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งอายุสิ้นสุดลงแล้วสามารถดำเนินการได้เฉพาะกรณีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๘ ประกอบมาตรา ๑๓๑ วรรคสอง ซึ่งความที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๑ วรรคสอง ที่ว่าเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๖๘ ก็ชัดเจนอยู่แล้ว โดยให้มีอำนาจดำเนินการได้เฉพาะกรณีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๘ (๑) - (๓) เท่านั้น ซึ่งการตีความกฎหมายดังกล่าวก็เป็นไปตามหลักทั่วไปที่ว่ากฎหมายนั้นต้องใช้ในบรรดากรณีซึ่งต้องด้วยบทบัญญัติใด ๆ แห่งกฎหมาย ตามตัวอักษร หรือตามความมุ่งหมายแห่งบทบัญญัตินั้น ๆ กฎหมายรัฐธรรมนูญถือเป็นกฎหมายมหาชนซึ่งมีหลักทั่วไปว่า “ไม่มีกฎหมายให้อำนาจ จะกระทำมิได้” กรณีตามคำร้อง เป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๘ ประกอบมาตรา ๑๓๑ ซึ่งเป็นกฎหมายลายลักษณ์อักษรบัญญัติไว้ชัดเจนแล้วจึงต้องตีความให้เป็นไปตามลายลักษณ์อักษรที่ปรากฏอยู่ ทั้งเป็นการสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ดังจะเห็นได้จากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๑ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติไว้ตามที่ยกมากล่าวไว้ข้างต้นแล้ว หากจะกล่าวว่ามีเมื่อไม่มีกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตราใดห้ามมิให้สมาชิกวุฒิสภารักษาการไว้ก็สามารถดำเนินการต่าง ๆ ได้ นอกจากการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๘ ประกอบมาตรา ๑๓๑ วรรคสองแล้ว การเป็นสมาชิกวุฒิสภารักษาการก็จะมีสภาพเหมือนหรือไม่ต่างไปจากสมาชิกวุฒิสภาที่สถานภาพยังไม่สิ้นสุดลง เพราะเหตุครบกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งหกปีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๐ ประกอบมาตรา ๑๓๑ และมาตรา ๑๓๓ และไม่จำเป็นต้องมีบทบัญญัติของมาตรา ๑๖๘ อีก อันขัดกับหลักการดังกล่าวข้างต้น การตีความข้อยกเว้นที่ว่าให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งอายุของวุฒิสภาสิ้นสุดลงแล้วสามารถดำเนินการได้เฉพาะกรณีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๘ ประกอบมาตรา ๑๓๑ วรรคสอง จึงต้องกระทำโดยเคร่งครัดกรณีตามคำร้อง การยื่นคำร้องของสมาชิกวุฒิสภารักษาการ จำนวน ๓๕ คน ที่เข้าชื่อเสนอคำร้องต่อประธานรัฐสภา เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พลตำรวจเอก วาสนา เพิ่มลาภ นายปริญญานาคฉัตรีย์ และนายวีระชัย แนวบุญเนียร กรรมการการเลือกตั้ง เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและต้องพ้นจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๒ จึงเป็นการดำเนินการ

ในอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาในขณะที่ยังคงมีสมาชิกภาพอยู่ในวาระการดำรงตำแหน่ง ๖ ปี
เท่านั้น สมาชิกวุฒิสภาที่รักษาการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๑ วรรคสอง ซึ่งพ้นจากตำแหน่งไปแล้ว
ไม่สามารถดำเนินการใช้อำนาจเช่นนั้นได้ สมาชิกวุฒิสภาที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่อายุของวุฒิสภา
สิ้นสุดลง ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าสมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับเลือกตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่ เฉพาะเพื่อประโยชน์
ในการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๘ เท่านั้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่มีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้
พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๒ เช่นเดียวกัน

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงไม่รับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ และ
มาตรา ๑๔๒

นายศักดิ์ เตชะชาญ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ